

פעמיה של השנה החדשה בפתח, כולנו מלאי התרגשות לחזרת תלמידנו ללימודיהם, לחזרת צוותי החינוך....אלא שהשנה תפתח בצל שגרת הקורונה, הלמידה תהיה מגוונת ומאתגרת ע"פ כל מתווה שיתרחש נהיה כולנו יצירתיים יח כי ונבטיח כי המהות של החינוך לא תשתנה, נבטיח כי תלמידנו ילמדו מקרוב ומרחוק ונהווה עבורם עוגן של יציבות להמשך צמיחתם והתפתחותם בכל ההיבטים.

ימי הרצון של חודשי אלול ותשרי, בהם אנו זוכים לפתוח את השנה, דומים למסע מופלא שבו אנו עוברים מתחנה לתחנה, מחג לחג, אוספים כוחות וממלאים מצברים לקראת השנה החדשה. לכל תחנה יש אוצר וסגולה המיוחדים לה אך ישנה נקודה אחת המשותפת לכל התחנות והיא- חיפוש וגילוי משמעות. חודש אלול מציין סיום השנה אך פניו נשואות קדימה אל עבר השנה החדשה הבאה עלינו לטובה.

אנו זוכים לפתוח את שנת הלימודים בחודש שהוא הזדמנות לפגוש את פני ה' ולגלות את הרצונות הפנימיים שלנו ביחס לשנה החדשה.

חודש אלול הוא הזדמנות להתחדש בשליחותנו החינוכית, בחודש זה מתעורר יותר מתמיד הדחף לפעול טוב, להרבות במעשים טובים וממילא מתעורר הצורך לערוך חשבון נפש עד כמה פעלנו טוב בעולם.

כמנהיגים חינוכיים אנו שואפים לעצור ולבחון את דרכנו, לחשב מסלול מחדש, לשאול האם השגנו את היעדים אליהם כיוונו. האם הדרך בה בחרנו הולמת את הערכים בהם אנו מאמינים? האם נרצה לבחון נתיבים חדשים לצמיחה ולהתפתחות? במה נרצה לחדש ולהתחדש ברוח התקופה והדור?

התשובות שניתן לשאלות אלו ישפיעו על התנהלותנו בשנה הקרובה ויהיו למסרים שנעביר לסביבתנו.

המחויבות והאחריות למעשים של עצמנו, למילים, ההבטחות והזמן - הם המעצבים את החיים הבין אישיים והציבוריים עליהם אנו אחראיים.

פרשיות השבוע בהם אנו עוסקים בשבתות האחרונות דנות במחויבות של הנהגה ציבורית לקראת הכניסה לארץ ועוסקות במשפט, בסדרי מנהל תקין ובהוראות יציאה למלחמה.

המחויבויות בפרקים אלו הם מחויבויות להנהגה ציבורית ובכל זאת המצוות נאמרות בלשון יחיד: "כי תצא למלחמה".. האדם חייב לזכור כי הוא מצוי במלחמה אישית, באתגרים... ועליו לגבש כלים כיצד להתמודד עמם ולבנות זהותו על פי הגדרים הנאותים.

והמשך הפסוק "ונתנו ה' אלוקים בידך" - מבטא הבטחת הקדוש ברוך הוא לסייע לכל המתחיל בתיקון בבחינת: "פיתחו לי פתח כחודו של מחט ואפתח לכם פתח כפתחו של אולם".

בתהליך של תיקון וחיזוק היחיד יש מסר חשוב לנו מנהיגי החינוך, והוא: אחריות אישית על הובלה, עשייה, הנהגה וזאת לצד אחריות ציבורית המייצגת את החמ"ד ואת החברה הציונית דתית בכללותה.

באיגרת הפותחת אנו מביאים בפניכם שוב את היעדים והדגשים החינוכיים שלנו מבחינת מצפן ודרך משותפת לכולנו, לצד הייחודיות וחופש הבחירה לכל בית חינוך על פי צרכיו.

לעיתים נדמה כי ריבוי המשימות, ריבוי היעדים יוצר תחושה של עומס, על כך נוכל למצוא תשובה מעניינת בפרשת "כי תצא" אותה נקרא בשבת הקרובה, וכך כותב הרב אליעזר קשתיאל בספרו "בנפש השבת":

פרשת "כי תצא" מאופיינת בריבוי עצום של מצוות, זאת הפרשה עם הכי הרבה מצוות בתורה, יש בה המון פרטים מאוד מגוונים ומהמון תחומים, ים של פרטים. זאת ההזדמנות לעסוק בריבוי הגדול של הפרטים, למה יש כל כך הרבה מצוות?

מהי המשמעות של הריבוי הגדול?

רבי חנניה בן עקשיא אומר: "רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות". וכבר שאלו הקדמונים, אם הקדוש ברוך הוא רוצה כל כך לזכות את ישראל, אם הוא כל כך אוהב אותנו, אז שאולי ימעט קצת?

פירושם שונים נאמרו על ריבוי המצוות. המהר"ל, בספרו 'תפארת ישראל', אומר שריבוי המצוות מלמד על עוצמת החיים הטמונה בישראל. כשאנחנו רואים אל מול עינינו שכל כך הרבה מצוות מופנות אלינו, כל כך הרבה אתגרים, כל כך הרבה נושאים בתחומים שונים שאנו מסוגלים לבטא ולהוציא אל הפועל - זה מלמד אותנו על מעלתנו הגדולה, על עוצמה נשימתית, על הגודל הנפשי הטמון בכוח הלאומי והאישי של כל אחד ואחד מישראל.

זכות גדולה היא לישראל לעמוד מול כל כך הרבה מצוות. זו זכות גדולה לאדם שמצפים ממנו לעמוד בהמון משימות ואתגרים, זאת מחמאה, זאת הבעת אמון אדירה. כשאנו עומדים מול כל כך הרבה מצוות אנו נזכרים באהבה גדולה של הקדוש ברוך הוא אלינו, הוא אוהב אותנו מאוד. אוהב, כלומר מאמין בנו, נותן לנו המון כוחות חיים. "האהבה רבה אהבתנו", ריבוי אהבה מוליד ריבוי מצוות, ריבוי אתגרים. "המררחם רחם עלינו", הרחמים הם "תן בליבנו להבין ולהשכיל לשמוע ללמוד וללמד לשמור ולעשות את כל דברי תלמוד תורתך", בסימן תפילה זו נכוון כולנו לקדם את יעדי תשפ"א כפי שסימנו לנו בתוכנית העבודה הארצית שלנו כפי שנשלחה אליכם באיגרת מנהיגי חינוך מיוחדת ובתמצית רצ"ב היא לפניכם בסימן "בכל דרכך דעהו והוא יישר אורחותיך" ..